

Nord og mod Syd. Til at begynde med stillede afbøde Trafikminister Ingerslev sig afvisende, men da Sagen blev optaget her paa Rigsdagen til Dels af alle ydste Rigsdagsmænd, som man endelig saa vidt, at man fik Tyskerne til at gaa ind paa at lægge et nyt Tog gennem Hertugdømmerne, hvad der jo hidtog noget til at forbedre Toggangen i Sylland. Forholdene ere, som sagt, derved blevne noget forbedrede, men de ere langt fra saa gode som ønskelig. Det vil erindres, at det, der blev klaget over, var, at den silbige Aftenpost fra Tyskland gik over Korsør og blev liggende der flere Timer, før den affændtes til Sylland, hvorved Sylland kom lang Tid bag efter den kjøbenhavnste og sjællandske Post. Nu er der opnaaet, at den Post, som tidligere først kom op til Frederikshavn Kl. 12 Aften, nu naar at komme der Kl. 8 Aften. Men det er langt fra, at Syderne ere tilfredse hermed, thi den Forbedring, vi der have faaet, er jo ikke noget synderligt for det nordlige Sylland. Det er nok muligt, at en Del af de øvrige Syder ville finde det fuldt tilstrækkeligt for deres Vedkommende, men for det nordlige Sylland er det langt fra tilstrækkeligt. Det kan ikke hjælpe med Hensyn til den Forbindelse, vi Nordsyder vente paa at skulle faa med Norge, dels for vor Røds eksports Skyld, dels ogsaa for Baretagelsen af andre Handelsinteresser. De norste Skibe gaa nemlig fra Frederikshavn ved Middagstid og kunne saaledes ikke vente paa dette Tog. Hvad vi ønske, er at faa et saa hurtigt Tog, at det kan naa Frederikshavn, inden de norste Skibe ere gaaede derfra. Hvad det Spørgsmaal angaar om ogsaa denne Tilslutning vil kunne naas, synes det mig rigtigt nok, at naar dette Tog gaar fra Altona Kl. 11,30 Aften og først naar Frederikshavn næste Aften Kl. 8, er det en temmelig lang Tid. Denne Tur tager 20 Timer, medens Dagtoget paa den samme Route kan gøre Turen i 13 Timer og 50 Minuter. Kunde vi faa et Tog, der gik med en lignende Hurtighed som Dagtoget, kunde det naa Frederikshavn mellem Kl. 12 og 1 Middag, og vi kunde saaledes vente at faa en bedre Dampskibsforbindelse med Norge, end vi nu have. Vi se, at Nordmændene baade i Nar og i Fior have haft det Spørgsmaal oppe og have sendt Andragender til den norste Regering for at den gennem den danske Regering skulde søge at faa tilvejebragt en bedre Toggang, saa at de kunde faa en Dampskibsforbindelse med Frederikshavn, der kunde bringe dem deres Post hurtigere og i det hele bringe dem i en lettere Forbindelse med Tyskland. Man haaber ogsaa samtidig derved at kunne faa

en daglig Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Laurvig, hvad vi vilde anse for et stort Gode, idet vi derved vilde faa Udgang ikke blot til de sydligere Byer ved Kristiania Fjord, men ogsaa til Kristiania, ja helt op til Trondhjem. Vi vilde da kunne eksportere vort Rød i fersk Tilstand, medens vi nu ikke kunne naa til Kristiania med fersk Rød, fordi vi kun have Dampskibsforbindelse en Gang om Ugen, og saaledes ikke kunne bringe Rødet friskt paa Markedet. Det skal nu ligge flere Dage, inden det kan komme paa Markedet, og enhver ved jo, at Rød ikke kan ligge længe, inden det sælges, hvis det da skal komme friskt til Forbrugere. Ikke alene Handelsfolk, men ogsaa Landmænd vilde derfor sætte overordentlig Pris paa at faa en saadan Togforbindelse gennem Sylland, saa dette Aftenog kunde blive lige saa hurtigt som Dagtoget. Kunde det gøre Turen paa omtrent 13 Timer, vilde det naa Frederikshavn omtrent ved Middagstid, hvorved vi, som sagt, kunde opnaa de Goder, vi have tænkt os. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om vi i det nordlige Sylland tør vente os en Forbedring af Toggangen udover det, vi allerede have opnaaet. Vi sige selvfølgelig Tak for den Smule Fremgang, der har været, men vi ønske dog endnu den Forbedring, som jeg her har nævnt.

Mit næste Spørgsmaal angaar en Sag, som allerede er bleven berørt af flere ærede Medlemmer, saaledes af det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen), det ærede Medlem fra Gshjerg (Bluhme) og nu sidst af det ærede Medlem fra Tisted (M. Andersen), det er Havnesagen. Det er jo en Sag, der har staaet paa Dagsorden i adskillige Aar. Hvert Aar er der blevet holdt nogle kunne Tale her i Rigsdagen om at komme Tyskerne til Hjælp, men videre kommer man ikke. Der er blevet sagt, at der skal blive taget en samlet Plan under Overvejelse, hvorefter man vil begynde. Men denne samlede Plan har nu ladet vente paa sig i adskillige Aar, uden at man er kommen til noget Resultat. Jeg har tidligere tilladt mig at omtale, hvilken Betydning det vilde have, om man kunde faa en Tyskerhavn ved Skagen, og ærede Medlemmer ere maasse fede af at høre det gentaget, men jeg kan desuagtet ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa dette Spørgsmaal paa ny. Naar der nemlig er Tale om at bygge Tyskerhavne paa Syllands Vestkyst, tænker man sig jo i Reglen, at det baade skal være Tyskerhavne og Rødhavne, hvor den stedlige Tyskerbefolkning kan søge et Tilflugtssted med deres Fartøjer i Tilfælde af ondt